

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. R. A.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2008, č. j. OAM-731/VL-19-11-2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 4. 2009, č. j. 16 Az 17/2008 - 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozhodnutím žalovaný podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu) zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany s tím, že žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná dne 14. 10. 2008 je nepřípustná podle § 10a písm. e) zákona o azylu.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal blanketní žalobu. V jejím doplnění ze dne 10. 11. 2008 požádal o ustanovení zástupce.

Posledně uvedené žádosti krajský soud v záhlaví označeným usnesením nevyhověl. Uvedl, že podle § 35 odst. 8 s. ř. s. je možné žalobci ustanovit zástupce pouze pokud nemá dostatečné prostředky a je zřejmé, že s ohledem na své poměry není v řízení před soudem schopen bez poskytnutí právní pomoci řádně uplatňovat svá práva. V daném případě žalobce nereagoval na výzvu soudu, doručenou mu uložením podle § 50c odst. 4 o. s. ř. opakovaně ve dnech 27. 2. 2009 a 19. 3. 2009, a nepředložil vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, tudíž soud nemohl posoudit jeho finanční poměry a dospěl tak k závěru, že žalobce nesplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Dále soud konstatoval, že žalobce sepsal žalobu kvalifikovaně ve smyslu § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 s. ř. s. V dalším průběhu řízení je soud rozsahem žalobních námitek vázán a tudíž by nemohl přihlížet k případným dalším námitkám, a to i kdyby byly specifikovány za pomoci zástupce. Lhůta pro rozšíření žaloby o další žalobní body již totiž v souzené věci uplynula. Žalobce tedy využil kvalifikovaným způsobem svých práv k ochraně svých zájmů, prokázal dobrou orientaci v právním řádu České republiky a jeho

procesní situace tak není důvodem pro ustanovení advokáta v řízení, v němž není právní zastoupení povinné. Soud dodal, že v dalším průběhu řízení může žalobce opětovně požádat o ustanovení zástupce, vyvstane-li taková potřeba z důvodu ochrany jeho práv.

Proti tomuto usnesení žalobce (dále též stěžovatel) brojil včasnou kasační stížností. Uvedl, že soud nesprávně posoudil jeho majetkové možnosti a schopnost vystupovat v řízení. Srozumitelnou žalobu podal pouze díky dobré vůli a pomoci nevládní organizace, která však již v jeho bydlišti nepůsobí. Sám žalobce není vůbec schopen psát odborným českým jazykem a ani porozumět právnímu textu. Proto sám nemůže v řízení kvalifikovaně vystupovat. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci však povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, vylučuje, aby skutečnost, že stěžovatel není zastoupen advokátem a sám rovněž nemá právní vzdělání, bylo možno považovat za důvod pro odmítnutí kasační stížnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaný pod č. 486/2005 Sb. NSS; všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K věci samé je nutno uvést, že ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. vymezuje pro ustanovení zástupce účastníka řízení před soudem dvě kumulativní podmínky. První podmínkou je předpoklad osvobození tohoto účastníka řízení od soudních poplatků. Druhou podmínkou je potřeba takového ustanovení k ochraně jeho práv.

Otázkou prokazování nedostatečnosti prostředků, jakožto jednoho z předpokladů pro osvobození účastníka od soudních poplatků a následné ustanovení zástupce, se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v usnesení ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, publ. pod č. 537/2005 Sb. NSS, nebo rozsudku ze dne 30. 3. 2004, č. j. 1 Afs 5/2003 - 54, publ. pod č. 311/2004 Sb. NSS. Jak je přitom ze soudního spisu zřejmé, žalobce na výzvu soudu k prokázání svých majetkových poměrů nereagoval a splnění předpokladů pro osvobození od soudních poplatků tak neprokázal.

Pokud jde o podmínku potřeby ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení, výklad tohoto neurčitěho právního pojmu byl též předmětem řady rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, lze odkázat např. na rozsudek ze dne 26. 2. 2004, č. j. 6 Azs 19/2003 - 45, publ. pod č. 492/2005 Sb. NSS, rozsudek ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 47, publ. pod č. 108/2004 Sb. NSS, rozsudek ze dne 27. 5. 2004, č. j. 4 As 21/2004 - 64, či rozsudek ze dne 19. 10. 2006, č. j. 6 Azs 306/2005 - 66.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 spojený s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2009

JUDr. Marie
Žiškova
předsedkyně senátu